

[Poul Hansen (Svendborg).]

sige på stående fod, men det bør vist alligevel drøftes i det udvalg, som jeg anser for en nødvendighed. Der kan nemlig også være andre spørgsmål at drøfte, det skal nok vise sig ved den videre forhandling. Jeg tør i hvert fald ikke lade mig hænge på, at fordelingen ikke kunne være bedre og rimeligere.

Idet jeg altså under de givne omstændigheder kan tiltræde forslagernes principper og den linie, der er valgt ved fordeling af midlerne, kan jeg på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af forslagene.

Anders Andersen: Jeg kan ligesom den foregående ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg), udtrykke min glæde over, at vi nu står overfor afslutningen af et af krigstidens kapitler, idet de to lovforslag, som nu foreligger til behandling i dette høje ting, vedrører anvendelsen af det overskud, man har fået i krigsforsikringsforbundene. Efter de tal, der foreligger, angår de to lovforslag fordelingen af et samlet overskud på 16,4 mill. kr., hvoraf de 13,6 mill. kr. hidrører fra overskuddet i visse krigsforsikringsforbund vedrørende løsøre, medens de 2,8 mill. kr. hidrører fra overskuddet i visse krigsforsikringsforbund vedrørende bygninger.

Disse krigsforsikringslove blev jo ved gennemførelsen anlagt på gensidighedsprincippet. Vi kan vel også sige, at de var at betragte som en rent midlertidig lovgivning, der ville blive afviklet, når behandlingen af erstatningskravene var afsluttet. Man kan vel heller ikke bebrejde forvaltningsnævnene, at der nu ved afslutningen er fremkommet dette store overskud, for vi må erkende, at det både har været nødvendigt og rimeligt at disponere med en vis margin for at være sikker på at have den fornødne dækning for de erstatningskrav, som blev gjort gældende.

Disse krigsforsikringsbidrag har jo været meget varierende, lige fra 1 pro mille til 26,3 pro mille. Jeg vil gerne ved denne lejlighed nævne, at bidragene til krigsforsikringen for industri, håndværk og handel har været særlig tyngende for medlemmerne. Ser man på det beløb, der er opkrævet, og stiller det i forhold til antallet af medlemmer indenfor forbundet, viser det sig, at der

gennemsnitligt er blevet indbetalt 1 400 kr. pr. medlem. Man vil herudfra forstå, at disse krigsforsikringsbidrag i høj grad har virket hemmende og stærkt tyngende overfor ikke mindst den mindre håndværksbedrift og den mindre industrivirksomhed.

Den højtærede handelsminister og den højtærede indenrigs- og boligminister møder nu med lovforslag vedrørende fordelingen af overskuddet fra disse krigsforsikringsforbund. Pengene måtte ifølge sagens natur rettelig tilkomme de forsikringstagerne, som har indbetalt dem. I bemærkningerne til lovforslagene står, at man finder det praktisk talt administrativt umuligt at få disse overskudsbeløb tilbagebetalt til forsikringstagerne. Mit parti er nu af den opfattelse, at dette spørgsmål må undersøges meget nøje i et udvalg. Vi har naturligvis den allerstørste sympati for de mange gode formål, der ifølge lovforslagene skal bevilges penge til. Ligesom den ærede ordfører for socialdemokratiet (Poul Hansen [Svendborg]) er heller ikke jeg i tvivl om, at der kunne rejses endnu mange krav om bidrag til gode formål. Men selvom vi anerkender disse gode formål og naturligvis gerne vil være med til at fremme enhver mulighed for forøget produktion, enhver mulighed for en bedre uddannelse af ungdommen og enhver mulighed for at fremme sundheden hertilands, må vi alligevel finde det betænkeligt at gennemføre en lovgivning, hvorefter penge, som er indbetalt til eet formål, nu udbetales til helt andre formål.

Vi må principielt fastholde, at overskuddene i krigsforsikringsforbundene, som de to foreliggende lovforslag tager sigte på at fordele, rettelig må være forsikringstagernes. Vi ønsker derfor i udvalget en meget nøje drøftelse af, om ikke det skulle være muligt at tilbagebetale disse penge. Jeg forstår udmærket de vanskeligheder, det kan medføre, men jeg føler mig ikke overbevist om, at de foreliggende lovforslag løser spørgsmålet retfærdigt, og vil gerne stille det spørgsmål til de højtærede ministre, om man ikke, hvis det skulle vise sig praktisk umuligt at gennemføre en direkte tilbagebetaling af pengene, ved at lade pengene gå tilbage til forsikringsselskaberne og derigennem muliggøre en præmielettelse for forsikringstagerne på denne måde ad indirekte vej kunne godtgøre dem pengene,